

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

HØRING VEDR. REPRESENTATIV SØKSMÅLSADGANG FOR FAGFORENINGER OG UTVIDET KOMPETANSE FOR ARBEIDSTILSYNET

Spørsmålet om fagforeninger bør få representativ søksmålsrett

Bedriftsforbundet mener gjeldende rettstilstand med vurdering av det tradisjonelle kriteriet «rettslig interesse» som i dag kommer til uttrykk i tvistelovens § 2-1 (2) om partsevne og «hjelpeintervensjon som i dag kommer til uttrykk i bestemmelsen om partshjelp i § 15-7, er velfunderte skranker, som er tilstrekkelig vide og bør beholdes.

Det blir helt feil å gi særbestemmelse om dette blant annet av følgende årsaker:

I. Et prinsipp om selvbestemmelse; partsautonomi.

En endring ville måtte anses som et uttrykk for en paternalistisk holdning: «Vi vet best hva som er best for deg.» Det kan vanskelig oppfattes som annet enn et egoistisk fundert ståsted, selv om den anførte begrunnelsen er en annen. Departementet foreslår utvidelse av regler som fremmer fagforeningers adgang til å trosse enkeltmennesker og det settes med bred penn likhetstegn mellom det som er i fagforeningens interesse og den enkelte/arbeidstakere flest.

II. Betydelig misbruksfare

Adgangen kan misbrukes til å tvinge frem tariffavtaler i større grad enn streiketruelsen og gir således fagforeningene en gavepakke av et potensielt totrinnns våpen: «Hvis du ikke ansetter slik og slik i fast ansettelse, så går vi til sak.» Når man så med tilnærmet utpressing har fått tvunget gjennom organisering, så kan fagforeningen med søksmålskompetansen i bakhånd, begynne å true frem bedre betingelser. Men det stopper ikke her. Departementet gir også fagforeninger et våpen til å saksøke dersom en virksomhet benytter entrepriser, bare på basis av at et enkelt medlem jobber i en virksomhet, uavhengig av tariffavtale. *Det synes å være betimelig å minne om at entrepriser er lovlig virksomhet.* Man åpner for konkurransevridning når man åpner for å skvise virksomheter som benytter entrepriser.

III. Privatisering av offentlig tilsynsmyndighet

Forslagene gir assosiasjoner til den privatisering av tilsynsmyndighet som vi oppfatter har skjedd gjennom deler av RVO-ordningen (regionale verneombud).

IV. Mistillit og falitterklæring

Det er på mange måter også en gedigen mistillitserklæring mot Arbeidstilsynet og en falitterklæring hva gjelder ambisjonene for Arbeidstilsynet som uavhengig tilsyn og deres kontrollfunksjon at man i det hele tatt foreslår dette.

V. Utilstrekkelig dokumentasjon av behovet

Behovet for ytterligere utvidelse er *under enhver omstendighet utilstrekkelig dokumentert* etter det opplyste. I høringsbrevet brukes begreper som for eksempel «Videre har vært påpekt...» (avsnitt 1 i innledningen) «signalene departementet får» (avsnitt 5 i innledningen i høringsbrevet) og «grunn til å tro» pkt 3.1 s.28. Det hadde vært bedre å skrive «Etter det LO/fagforeningene har hevdet, er situasjonen slik og slik» i stedet for et pinlig og lett gjennomskuelig forsøk på å pakke det inn og forsøke å fremføre det som om man har belagt dette med dokumentasjon. Slik mye av teksten står i høringen kan det ikke oppfattes som annet enn LOs subjektive synsing ført i departementets penn og generelle vendinger.

Spørsmålet om Arbeidstilsynet bør få utvidet kompetanse

Vi er prinsipielt for å opprettholde dagens skille som det vises til pkt.3.3 Skulle man likevel endre rettstilstanden er vi subsidiært for at kontrollen legges til Arbeidstilsynet som den uavhengige instans.

Oslo, den 7. februar 2013

Med vennlig hilsen
Bedriftsforbundet

 e. f.

for Lars Erik Sletner
Administrerende direktør